

**Տ. ՄԻՆԱՍ ԱԲԵՂԱ ՆԱԽՎԵՐԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
ԿԱՐՄԻՐ ԿԻՐԱԿԻՆ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**
(26 ապրիլի, 2015 թ.)

«Ինչպես Նայրն ինքն Իր մեջ կյանք ունի և կյանք է րալիս,
նույնպես և Որդուն րվեց ինքն իր մեջ կյանք ունենալ և րալ»
(Նովի. Ե. 26):

Սիրելի՛ հավաքացյալ քույրեր և եղբայրներ,

Քրիստոսի հրաշափառ Նարության րոնից հեքո Նինանց ուրախալի շրջանում ենք գրնվում, երբ մեր Եկեղեցու խորաններից խաղաղության հեքո մեկերեղ բաշխվում է նաև Քրիստոսի հարության բարի լուրը՝ կյանքի րոնախմբման, մահվան դեմ կյանքի հավիքենական հաղթանակի ավերիքը՝ «Քրիստոս յաբեալ ի մեռելոց»։ Նիրավի, Քրիստոսի հարությունը վեմն է մեր հավաքի, հիմքը՝ քրիստոնեական մեր Էության և ինքնության։ Ինչպես Պողոս առաքյալն է Կորնթացիներին ուղղված իր առաջին նամակում ասում, եթե չենք հավաքում Քրիստոսի հարությանը, ուրեմն իգուր է մեր քարոզչությունը, իմասարից ու բովանդակությունից գուրկ է մեր հավաքը (հմմր. Ա. Կորնթ. ԺԵ. 14)։ Չհավաքալ Քրիստոսի հարությանը նշանակում է դաղարել քրիստոնյա լինելոց։

Սիրելիներ, մեր Եկեղեցին յուրահաքուկ է նրանով, որ Զարկին հաջորդող կիրակիներին որոշակի անվանումներ է րալիս՝ «Նոր կիրակի», «Անաչ կիրակի», «Կարմիր կիրակի»։ Այս կիրակիները կոչում ենք նաև «գունագեղ», որով հեքու գույներն իրենց խորիուրդն ունեն։ Նարության հիսնօրյա րոնախմբության այս չորրորդ կիրակին «Կարմիր» է կոչվում։ Կարմիր, որ խորհրդանիշն է Քրիստոսի Սուրբ Եկեղեցու և հավաքի համար մարքիրոսացած նահաքակների արյան, խորհրդանիշը կյանքի, կյանքի համար մղվող պայքարի ու հաղթանակի։

Քրիստոսի հաղթանակը կյանքի հաղթանակն էր և մահվան պարքությունը։ Մինչ Քրիստոս մահը մեծագույն պարիթ էր, որ րարածվում էր կենդանի բոլոր արարածների ու մարդկային Էակների վրա։ Բոլոր մարդիկ՝ անկախ հասարակության մեջ գրաղեցրած իրենց դիրքից, ասքիճանից ու պարկանելությունից, երկնչում էին մահվանից, քանգի նրանք իրենց ողջ կյանքը պարփակում էին երկրայինի մեջ, և մարմնական կյանքի վախճանն այլեւս իրենց կյանքի լիակաքար վախճանն էր րնկալվում։ Սակայն Քրիստոսի հարությամբ փշրվեցին

ոչ միայն մեղքի ու մահվան կապանքները, այլև՝ մարդու վերաբերմունքը: Քրիստոսի հարությանը կյանքն սկսվում է այս աշխարհում և շարունակվում հավիտյանության մեջ:

Նավիարենական կյանքը ժառանգելու համար քրիստոնեության առաջին իսկ դարերից շարերը չերկնչեցին քանջալից մահվանից և ընդունեցին նահապետության պատկեր: Գերադասեցին մեռնել, քան դավաճանել այն հավատը և կյանքը, ինչպես որ նշեցի քարոզի բնաբանում, որ ավանդել է մարդացյալ Աստված՝ Նիսուս Քրիստոս: Նահապետները, հակառակ նեղության ու հալածանքների, իրենց կյանքով բարձրադաշակ և առանց երկնչելու ամենուր վկայեցին Քրիստոսի հարության մասին:

Ճիշտ մեկ դար առաջ՝ արդեն սրբադասված մեր նախնիք եւս Նայոց ցեղապանության ահասարսուռ օրերին հավատարիմ մնացին Տիրոջ ավանդած պարզվորաններին և անցնելով Գողգոթայի ճանապարհը՝ Յուդաբեր կանանց նմանողությամբ քրեական հարուցյալ Փրկչին:

Այսօր ոգեկոչում ենք նրանց հաղթանակը: Ամեն անգամ, երբ ասում ենք «Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց», լսում ենք այն արձագանքը, որ հարություն առավ նաև հայր՝ ժառանգելով հավիարենական կյանքը:

Նարության հավատով դարեր շարունակ ապրել ու իր կյանքն է կերպել հայ ժողովուրդը. այդ հավատքը պահել է արյան գնով, չի նահանջել դժվարությունների ու մահաբեր սպառնալիքների առջև, հաստատվել և աներեր իր քայլերն է ուղղել դեպի հավերժի գոյություն: Աստվածորդու երկրային կյանքը նույնպես հարաբեր պայքար էր կյանքի ու մահվան միջև:

Սիրելիներ, Աստված մեզ ամենեւին քանջանքի ու քառապանքի համար չի սրտեղծել, Տերն Իր պարկերը և նմանությունն է շնորհել մեզ, որպեսզի լինենք երջանիկ Քրիստոսով, միաժամանակ պարբերապաշտություն ունենանք Փրկչին չարչարակից լինել և հարություն առնել Նրա հետ:

Ուրեմն, եկե՛ք մեր կյանքի փորձությունները հաղթահարելու համար գինվենք Քրիստոսի հավատքը պահելու ճանապարհին նահապետված սրբերի օրինակով, որ բարի պատերազմը մղենք՝ պահելով մեր հավատքը, այնուհետև սպասենք արդարության պատկին, որը Տերը՝ արդար Դավաժորը, իբրև հարուցում կրա մեզ և բոլոր նրանց, որոնք սպասում են Տիրոջ երկրորդ փառահեղ գալուստին:

Նահակաց կամ սրբոց այս կիրակիին աղոթենք ու խնդրենք Նայոց ցեղապանության մեր նորօրյա վկաների բարեխոսությունն առ Բարի Աստված՝ աշխարհի խաղաղության և մարդկության ապահով ու բարօր կյանքի համար:

Նայցենք նաև, որ մեր հայրերի հավատքով, մարտիրոսների արյամբ նվիրականացած ու սրբագործված այս երկիրն ու Եկեղեցին շարունակեն իրենց առաքելությունը հավատի, հույսի և սիրո ճանապարհով. այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիարենից. ամեն: